

Išlo sa diévča
mynára pýtac,
budžě-li sa mu
žitko zasýpac;
[: a mynár hovorí: :]
kameň kresac.

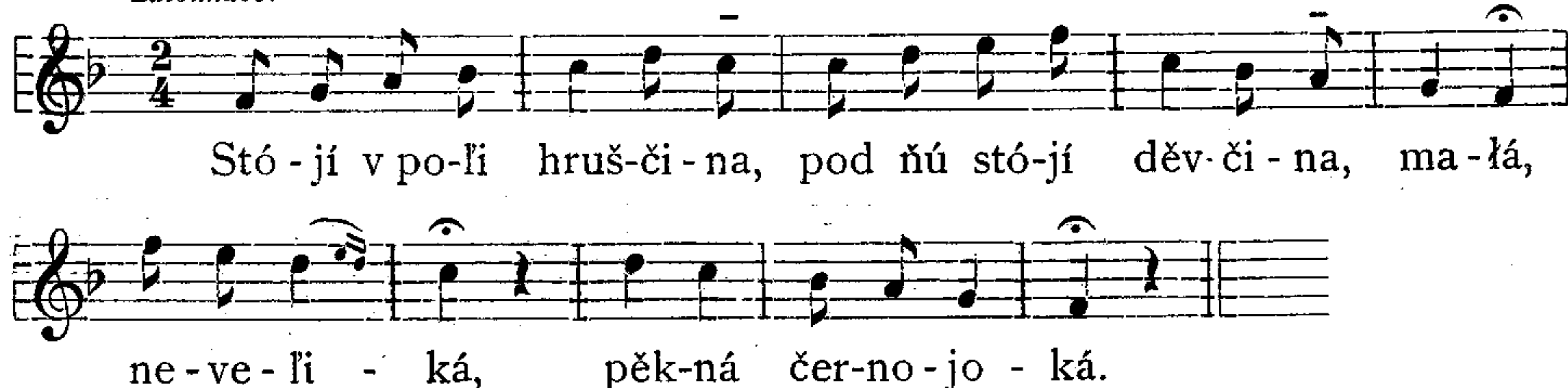
Včera ráno
na svitání,
už je kameň
nakresaný;
dievčátko plákało,
venečka hľadało
pod schodámi,

[: Nėhľadaj ho
něnájdzěš ho, :]
on leží v kolėbce,
povitý v podušce,
kolėbaj ho.

150. a)

Z Krhova u Bojkovic.

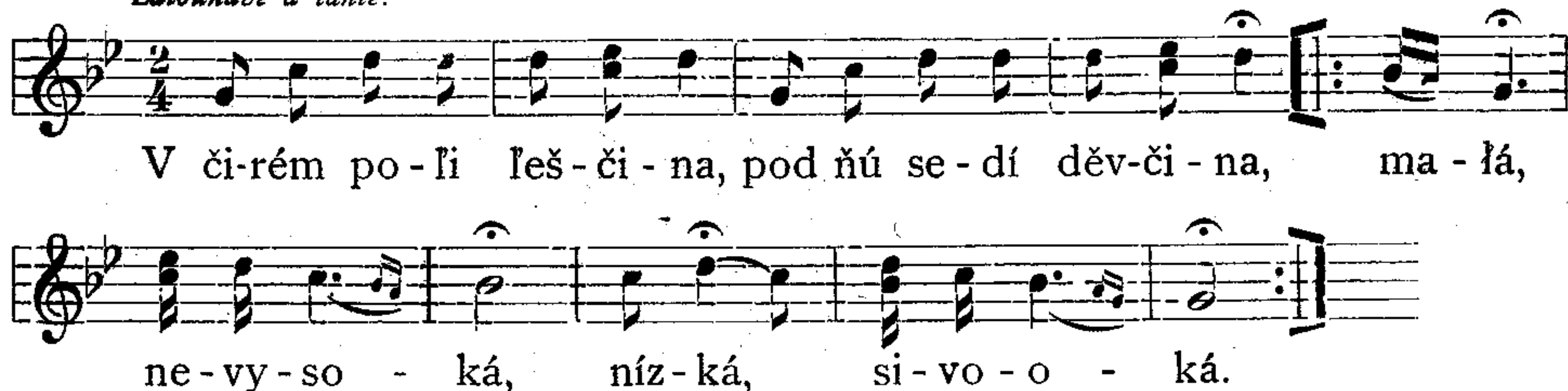
Suš. 201. Bart. I. 81.

Zdlouhavě.

Stó - jí v po - li hruš - či - na, pod ňú stó - jí děv - či - na, ma - lá,
ne - ve - li - ká, pě - k - ná čer - no - jo - ká.

150. b)

Z Velké.

Zdlouhavě a táhle.

V čirém po - li leš - či - na, pod ňú se - dí děv - či - na, ma - lá,
ne - vy - so - ká, ní - z - ká, si - vo - o - ká.

V čirém poli leščina,
pod ňú sedí děvčina,
[: malá, nevysoká,
nízká, sivooká. :]

Co tu sedíš děvčina,
mama-li ťa pobíla,
[: alebo ti ľála,
žes ty se mnú stála? :]

Ja mama ňa nebíla,
ej ani ně nelála,
[: lež já želím svého
vínka zeleného. :]

Do kostela zvónijú,
panenky sa strójijú,
[: a já nebožátko
kolėbám děťátko. :]

Ty sestričko nájmláčí,
ty kolėbáš nájrači,
[: pod' kolėbat málo,
aby neplákało. :]

Já kolėbat nebudu,
ani zpívat nebudu,
kolėbaj si sama,
šak si jeho mama.
Kolėbaj si sama,
šak si ho dostála.

A já sem ho dostála,
od švarného šohaja,
na zelenéj lúce,
pri bystréj vodice,
v zeleném hajíčku,
žála sem travičku